

לְבָז שַׁל לִישְׁרָאֵל

פ"ז שנות תורה

פרויקט אלבומי מיוחד • **הפלס** • פסח תשע"ח

וינגל הנער / 05

עם אביו ומשפחתו / 12

לلمוד וללמד / 18

שמחים בנתינתם מסיני / 26

קרן אור פניו / 36

כוי הם חיינו / 44

מועדרים וזומנים / 52

כל מצוחיך אמונה / 66

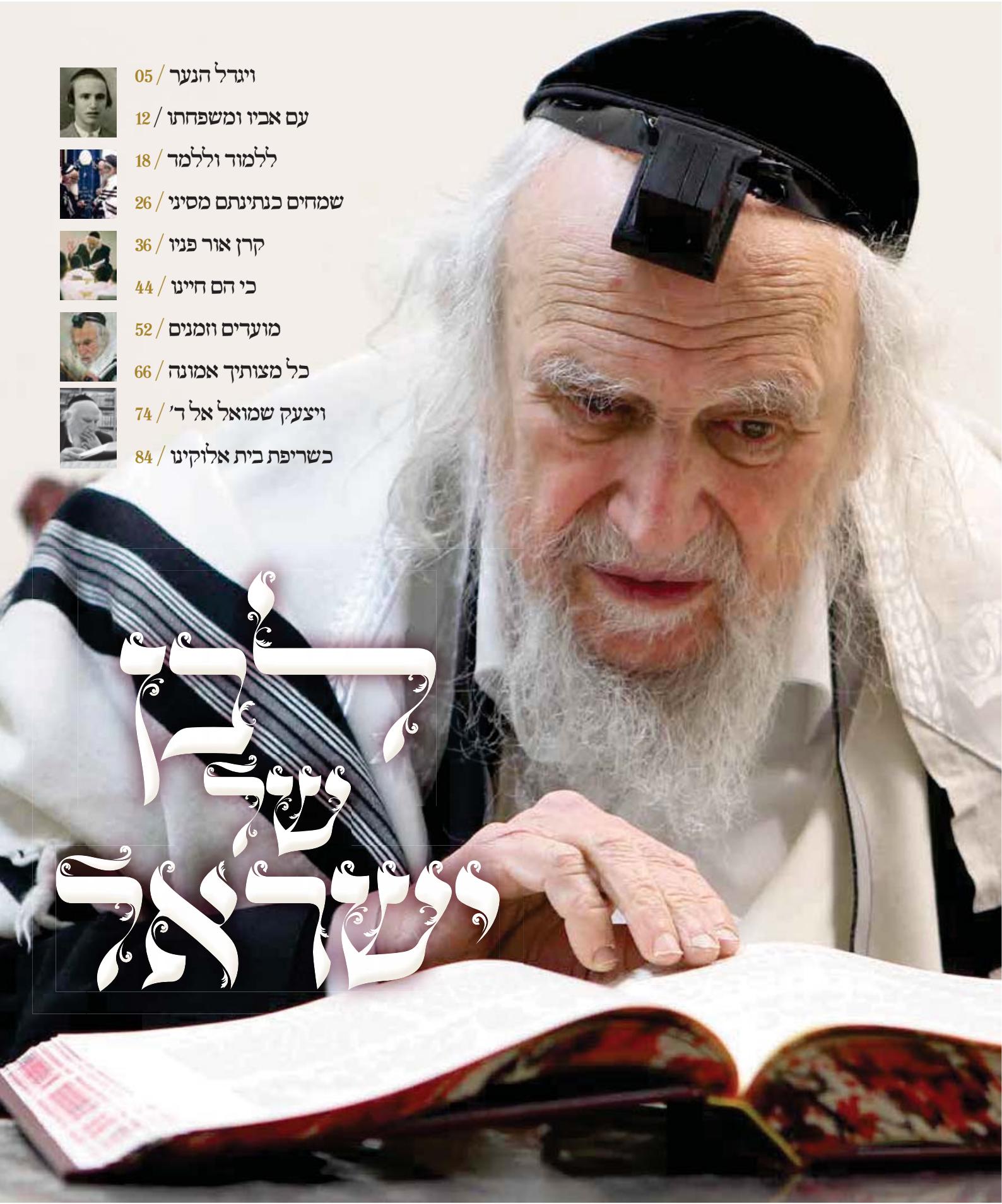

ויצעק שמואל אל ד' / 74

כשריפת בית אלוקינו / 84

לְלִשְׁלָאָל
לְלִשְׁלָאָל
לְלִשְׁלָאָל
לְלִשְׁלָאָל

בפתח

ימי הרגל של זמן חורותנו מתרגשים ובאים לטובה, סמוך ונראה לימי האבל על סילוקו של עמוד האש אשר הלק לפניו המחנה להנחותם לילה. אין מספדים במעוד ואין מתאבלים. אך דוקא ימים אלו הם הזמן המתאים להתבונן, ולהודות לבורא העולם על אשר זכינו, ששתל בדורנו את האדם הגדול בענקים, שבעצם דמותו היה ספר מוסר חי של דבריות בקדושא בריך הוא ובתורתו. "אני מוצא לחובה לומר לפני יוד' לך..." - פתח מרן זיע"א את הספסדו המרטיט על הרובנית ע"ה - "מודה אני לפניך ריבנן כל העולמים, על החסד הגדול אשר עשית עמו". אילו פנו מלא שירה כים אין אנחנו מספיקים להודות לך ד' אלוקינו...".

...

מערכת 'הפלס' מגישה לקראת ימי המועד, מוסף אלבומי מרגש ומרומם, המחייב את המראות אשר היו לנו עד לא מכבר. העמודים הבאים מגולמים את מסכת חייו של מרן זי"ע, משנותיו העזירות ועד הסתלקותו. מבון שמאפת קוצר הזמן, אין הירעהמושלת. מתמקדת היא אך ורק בעבודתו הפנימית ובהרכבת תורתו לתלמידים, ואינה נוגעת כלל בכל אשר עשה ופעלה מען לא תשתח תורה ישראל. טרם נגענו בשולי גלימתו של מעבר המסורתי ומעתיק השמועה, למנן רבותינו מצוקי ארץ, רבנו הגדול האב עזרא זיע"א ואחריו רבנו עט"ר הגראי"ש זצוק"ל. אף לא התיחסנו במואה לעול הציבור אשר נשא על שכמו עוד בחיי רבנו הגדול, למערכות הציבוריות אותן הניח. גם הפרק האחרון, המזהיר, של הנגנתו בדור אחרון, כאשר החושך יכסה הארץ, עדין לא סוקר במסגרת זו. כל זאת, בשל תМОנות ומסמכים המתארים את פעלו למן כל ישראל, על משמר היהדות בדורנו, יופיעו א"ה במסגרת נפרדת, ועוד חזון למועד.

...

כה מעט ניתן לראות בתמונה. האם ניתן להעיר את השלבת הבוערת, את האש הגדולה, היראה והשמחה של הלובים זה זהה?... אולם מי אשר כל אלו חיים ורועשים בקרבו, מצוי בתמונות צוהר לימי זההר ואור, לאותן מעלות עליונות אשר נראו לו לאורך כל חייו. אשרי עין ראתה אלה. ישמע חכם וויסוף לך.

ותכתב זאת לדור אחרון

למען ישמעו במחנה העברים, כי המעלות הגדולות

נמשרו במצבות עשה, ואין זה ח"ז' נחלת העבר,

ולא נחלת סיורים

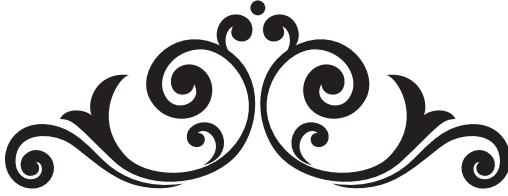
כי לנו אנו, לנו לדורותינו לשמור ולעשות

כל דבר המצווה הזאת

(מתוך הספר שכתב מרן זצוק"ל, נדפס בפתח ספרו "דרכי שמואל")

זר שוכן מעונה, קומס קהל עדת מימנה, בקרוב נחל נתעי כנה פדיים לציון ברינה.
לשנה הבאה בירושלים.

ברכת החג
ג. רוטנברג

ספרה ראשון

ויגדל הנער שמו אל עם ר' (שמו אל ב, כא)

שנות הראשית

התמונות בפרק זה
מארכינו של הרב
משה פישר, מערכת
עמדו הא"ש"

תמונה משפחית נדירה, מרגן זי"ע
בגיל שבע לערך. יושב מימין הסבא,
הגאון רבי אריה ליב רוחמקין (לצידו
עומד בנו, הרב שמואל זליג רוחמקין),
משמאלו חתנו מרגן הגאון רבי שלמה
ולמן אוירבאך. הילד שיושב משמאלו
הוא הגאון הגדול רבי אברהם דב
אוירבאך שיבדלחת"א

"ازכרה ימים, בשנת הפלאה טרם לאיש הייתה, ואז למדני אבא מארי זלה"ה מסכת ביצה, בנוסף על לימודי בהת"ת, בחדרו המיחוד ללימודו בבית ה' בלילות, ומול עיני דמות דיקוננו אז בעת לימודו ופנינו פניו להבים, כאשר כל מעינינו וחושיו ערומים ומרוכזים לכל פרט ולכל נקודה במרקח הטוגיא, ובהיקף ידיעותיו משוטט גם להמתעף בשאר סוגיות הש"ס והפוסקים ואביזריו, וככלו מקרין אהבה גדולה ושלבת אשר יקדה בלבו לתורת ה', והמתיקות הגדולה אשר חש והמחיש טעם והטעים, ומראה טוהר פניו הגוונים בחילופין ברצוא שוב, לרגע ארשת פנים עצבות, אשר עומק השמועה נעלה ממנה (מןנו דיקא, וענוה גדולה מכולם), וכרגע פנים שוחקות ומאיירות ורוחוא שמעתא, והדברים מאירים ושמחים. כמה קרכנו אור פניו עת דלה מעומקא דסוגיא הלכתא רבתא למשעה, וכמרגלא בפומיה בנועם לשונו: הלא זהה אנו לומדים, לדעת המעשה אשר יעשון וחיה בהם". (מתוך עדותו של מרגן זי"ע)

עַמְלָה שֶׁל תֹּרְהָ

...ושמויאל פום לאטו נון גمرا יודה,
ייפה לפומו תורה עין בסגיה חמורה,
עת נטען המוח בסבד של קשיות ופורך,
בלו מרכז למאן כתעלומה את נקודת המזא.
ייפה לפומו כלילה בשעה מאחרת,
קשוב להמית הרוחה המתרפק עצוב בחלוץ
בית-מדרש מואר, לשלב בקצב הגעה
משיות, בריות ותוספות, מירמות תפאים ואמודאים,
פלגנות, קשיות ואבעיות, חווית ראייה וריכא,
לצלול במעמיק דבריהם, ולהזבבם במלחים רוחניים,
סבירות הוה-אמינה ומסקנה, דעת מקשן ותרוץ
מכררים חלה לאמתה, דין ממצאים עד חמו.
וכמה יוארו העינים עם כל חדש נוקה,
עם כל טפה חדרשה, מוקרת מעניין הדרעת,
עם כל אלל רענן, חנון מטל השמים.
במה ירתוב הלב, בפה גיל ויגלאו!
וז לא יכין לשמה מה זה עשה,
וז לא יכין מה פשור נוראה זאת
תמיד נסוכה על פני בני-ישיבת חורים,
מהו הנאים המהבהבים באישוני עיניהם השקוועת?
רק אשר ח' חrifothah של קשייה,
הוא יהוש מתקו של טרויז... רק אשר התלבט
ימים מספר על מאמר סתום או הלהקה חמואה,
התנשא בעשרה נסיבות של ישובים רוחקים,
פלפל פלפולים של חבל, וקשיה בעיטה עומרת,
רק הוא ייחיש אותה דרכו עללאת,
תער את כל בני הנפש, תשקה
מיין-האשר הנאי, ייפה של תורה אמת
עת תבריך שלא במנבון סברה ישרא, זכה ברה
(אי מיה לפטע באה? מי זה העירה פתאום?)
תשיר תזרות הסגיה, תבהיר צפוניה המפלאות,
שה יפלס לבטה דרכו, במכוון נphantasyה הטעויים.
ואם כי לשר מה עצומות ימיצו ממעם הסוגיות
- ואם כי ברכ עמל בטרח גיעע ער חקרן -
מה בראים אלה קרבנות, קרבנות לא-אשמה,
כחן גודול תמיד לחוזות, משמש לפני ולפניהם.
מה געים זה הטרח, זה העמל הברור,
חויל עליו הוהירו ב"סנודרין": "ארם לעמל יילד"
לא לעמלה של מלאכה, לא לעמלה של שיחה,
אלא לעמלה של תורה..."

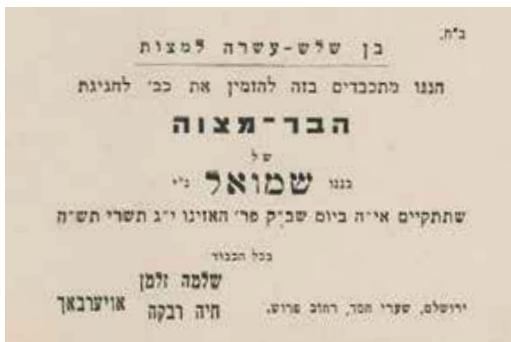
מ. י. לנרא

הגן הנודע רבי משה יהושע לנדא זצ"ל מגDOI תלמידי החזון איש, בעמ"ס ישועת משה, התגורר ברחוב השל"ה בשכונת שער חסיד ברישומים, בבניין הצמוד לביהמ"ד הגר"א, ואל מול ביום"ד קטען נסוף שבשכונה. מלבד גודלו התורני, נודע רבי משה יהושע בקהלמוס הטהור, הzech והזק, בו העלה מרגשות ליבו, לב הארי, ביצירות שנתרו לדורות. אחת מהן הייתה הפואמה הבאה, שנכתבה על פי המקובל - לאחר שבבית המדרש הקען שלמול ביתו ישב מרכז ראש הישיבה זצוק"ל, אז בחור צער, בשיוקה עצומה, יומם ולילה, ועסק בתורה. רבי משה יהושע, שהתפעם מן המזהה של ההתמודה העצומה, כתב אז את השורות הבאות, שפורסמו לימים לילדי ישראל, להגברת חשקם לאהבת לימוד התורה.

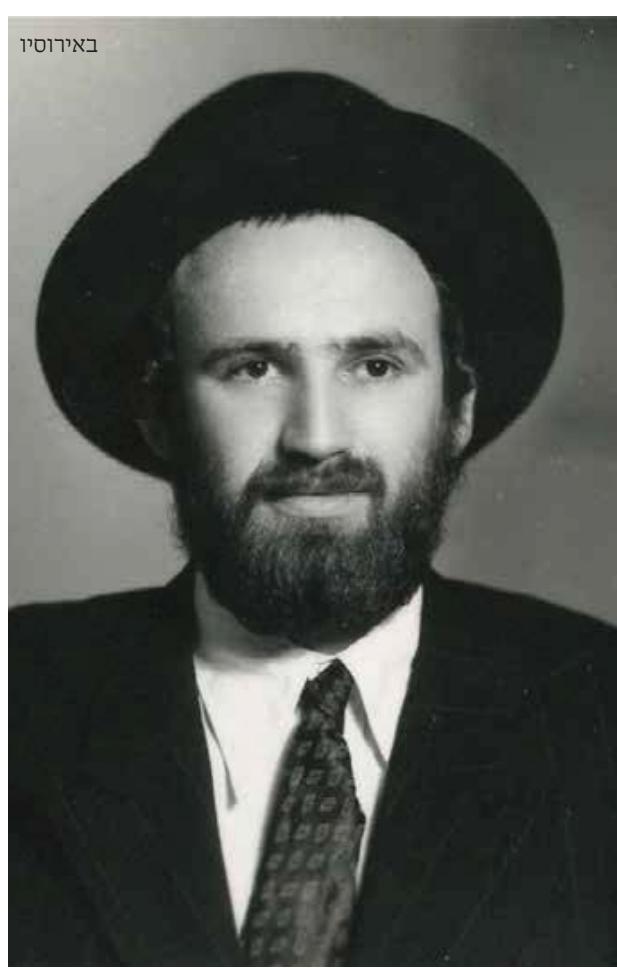
בבחורותו, כתלמיד ישיבת עץ
חיים (תמונה פספורט)

והנער היה משרת את ד'

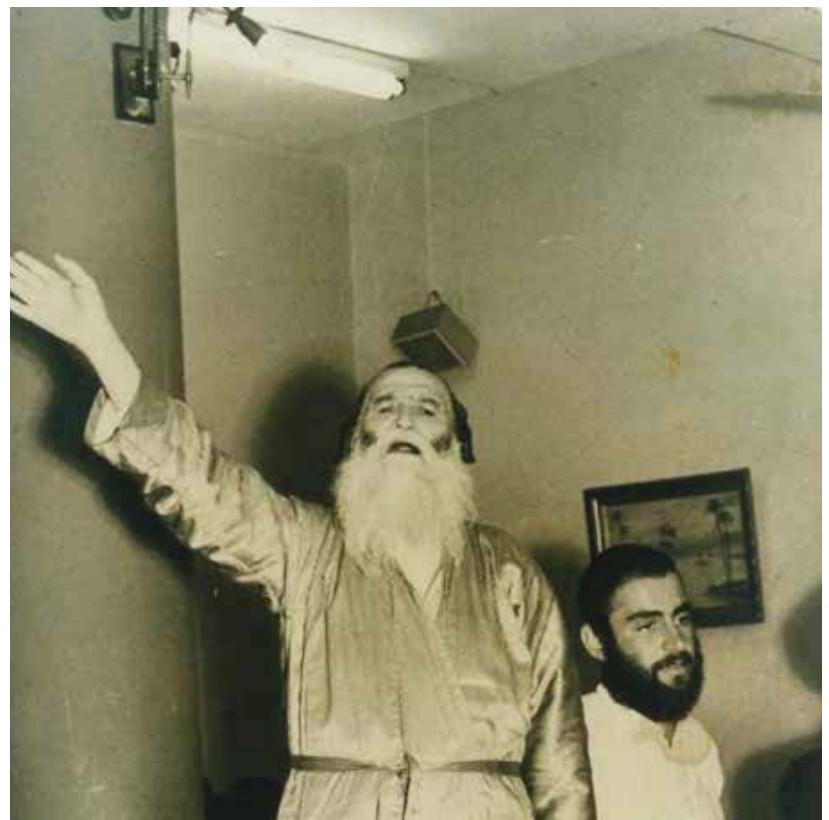

הוא יבנה בית לשמי

תמונה נדירה ממעמד החופה.
מימין נראה הסבא, הగה"ק רבי
חיים ליב אויערבאך זצ"ל,
אחריו מסדר הקידושין, מרן
הגאון רבי איסר זלמן מלצר
זצ"ל, מאחור נראה אבי החתן,
מרן הגורש"ז אויערבאך

אבי הכהלה, רבי פנחס
אליעזר פקרש,
משמח את הנוכחים
בסעודה המצווה

הננו מתקבדים להזכיר את כבודו ומשמעותו להשתתף בשמחה כלולה בינוי

חוב שמואל מorth ר עזרא גבאי הדיוו הוחן חברהו הכללה חברה

החותמה תחתי איריה בשפטותם ביום רביעי יג אלול תשיב' בשעה 5 אחר-ה-צ'ב
במלון הרלינג ורשבסקי ירושלים

שלמה ולסן אדרערבאָר
ווערטער להה רבקה

המקרה : איזערברג – כהן מלון הרילינג ורשבסקי ירושלים

ברטיס ברכה שנשלחה לנדייבים ע"י ישיבת שער השמיים. בין הלומדים נראית דמותו של מרן, כאברך צער בישיבה. ככל הידוע, זו התמונה היחידה מפרק זה בחיו.

